

Havran.

Dnes havranů tu letěl mrak
a zmizel zas kams do oblah —
jen jeden havran změnil let,
na věz si hradiš večer sedl.

Než jitní záře zbarví den,
muž jeden bude popraven,
co zlobník zhyne smrtí zlou
by jiným stal se výstřahou.

On bouřil tajně prostý lid,
by od pánů se nechal bit
a dráhu knut vrh' do tváře —
tož v chladu pyká žaláře.

Stráž hlídá žalář v den i noc,
kat dostal k dílu plnou moe
a ortel schvátit moený car,
neb vyplnit chce z říše svár.

Lid plný buď v práci tich!
Kdo reptá, páse velký břich:
sám Bůh ku vládě vrehnost dal,
chám stvořen, aby poslouchal!

A pardon vězni nelze dát,
nie vzpouza zas by mohla stát,
ji třeba šlápnout na hlavu —
soud soudil starém po právu.

Na slámě v sklepe vězení bdi,
ví, že tu noc je poslední;
než zmlén jeho žití vrak
v budoucno ještě noř zrak.

Zíř na tisícé čekati let,
by zaplavily celý svět...
Cos doutná, vane horký vzduch
a zmlírá všecken zemský ruch.

Zíř města a vsi zbožené
zíř lidstvo šliti zmořené,
zíř valné řeky dešný tev,
v ní místo vody proudí krev...

Tak dumá vězeň, vášní zpít...
V tom krok za v ten žalářní klíč,
stráž vězeň bře ve svůj střed
a vřede vší pohod v před.

Než slanko vzešlo, třaskla krev
a carův zkojen přisný háv,
na bajonetech držen klid —
tak mlčky na to zíral lid.

Hned dosti zakopány v zem.
A v noci havran přilet sem,
pohtěně zakrkokral zpěv,
neb etil čerstvou radou krev.

Ten zpěv uslyšel moený car
když pil na vlády svojí zdar
a zbledl a chvíli se náhle moe
a více nespál v tuto noc.

Do Wisconsinu.

Z česko-amerického života napsal
Jan Harris Zaehar.

Vyšli na vršek. Radostně se
rozhlídeli Rajn po krajině a plný-
ma očima ssál do sebe celou tu
krásu. Slunce zářivě svítilo na
temné hlavy lesů, na široké a tá-
hlé prerie a divoké potoky, a vše-
chna ta bohatá svěžest, čistá, ne-
zkažená, lidskýma rukama nedo-
tčená tlačila jaro do Rajnovy du-
še. Anežka hrubě přelétala obzore-
m. Neměla nikdy příliš mnoho
myslu pro přírodu. Měla jen
prání, by se zbavila té trapné, pat-
náctimilové jízdy, a aby zasedla
k hojnému stolu.

"Támhle je tvůj nastávající do-
mov," ukázal Rajn bíchem na pra-
vo dolů na osamělou skupinu stro-
movou, již prokukovala střecha,
a přivinnu Anežku k sobě, chtěl
ji políbit.

Anežka se mu vyvinula z objetí
a upřela svůj zrak na to místo, jež
mělo být příštím jejím domovem.
Novomanžel máje za to, že její
myšlenky upjaty jsou na jejich
střechu, pobídl koně, i blížili se
rychle k místu, jež bylo jejich cí-
lem. Rajn se nemýlil: Anežka-
ny myšlenky obtočovaly budoucí
její působiště. Ale nebyly to my-
šlenky čisté. Svírala ji úzkost.
Když ve vlaku poslouchala svého
muže, stále se jí zdálo, že slova
jeho jsou rozdílna od slov Šustro-
vé, stále se jí zdálo, že spekulaci
svoji probrála. Tyto pochybnosti
se jí mocnily, když opustivši
vlak, sedla do buggy, by nastou-
pila patnáctimilovou cestu k far-
mě, tyto pochybnosti stále a stále
ji zachvacovaly, když jela skrze
prériny, na nichž pouze dvakrát

uzřela stádo krav a pouze dvě o-
bydli, když jela skrz lesíky, smut-
né, tiché, oživené jen zpěvem pta-
ctva. A úzkost její vykřikla opět,
vykřikla zděšeně, jakmile Anežka
bylo známo, kde určen je pro ni
domov. Nemohla v té chvíli věřit,
že bohatý farmář, majitel sta a
šedesáti akrů, farmář, jenž uklá-
dá peníze na bank, mohl by bydlet
v té pusté, nevzdělané krajině, a
uprostřed této nevěry krev v ní
začala bouřit.

Zatím dojeli na místo. Stanuli
před obydlím. Obydlí, stavěno
jauce tesafem, vyhlíželo slušně,
ale ty kolny a stáje, křivé, neumě-
lou rukou zbudované, jakoby ho-
dily na Anežku balvan. Nádvoří
bylo pusté. Pár strojů po něm
bylo rozházeno, strojů většinou
starých, několik slepic a vepřů po
něm pobíhalo, a odněkud ozvalo se
bučení krávy, takové smutné bu-
čení, jakoby nevěstilo nic dobrého.
Nevěra Anežčina rostla. Vše jí
přesvědčovalo, že byla zrazena,
oklamána, že byla zaprodána do
tohoto ztraceného zákoutí, že byla
připoutána k muži ne bohatému,
ale k ehudákovi, u něhož jí hro-
zily mozoly.

Když zastavili, pes jim vyběhl
vstříe, a za ním po chvíli vyšel
jakýs mladý muž. Byl to syn sou-
seda, tři míle na východ žijícího.
V nepřítomnosti Rajnové měl na
starosti opuštěnou farmu.

Nastalo uvítání. Rajn vyjádřil
svou radost nad tím, že zastihl
mladého prozatímního správce na
místě, tento pak, se zálibou prohlí-
žel si novou farmářku a podával
zprávu ze svého hospodaření.

Anežka seskočila z buggy a pro-
táhnuvši se po tak trapné dlouhé
jízdě, pomalu se ubírala k domku.

Oetla se v kuchyni. Byla v ní
kamna, starší kamna, veliký, pro-
stý stůl a na něm několik kusů
nádobí. Měla opět nový důkaz
svého zklamání a jakoby hořela po
nových důkazech, vběhla do svět-
nice druhé. V ní našla almárku,
stůl a několik židlí. S opovrže-
ním přeměřila celou světnici a ode-
šla do místnosti třetí. Tam byla
pouze postel, a poslední světnice
čekala teprve na nějaký kus ná-
bytku.

Vrhla sebou na postel. Tělo se
jí chvělo. Jistota, že byla podve-
dena, v ní zvířela. Nebude bo-
hatou farmářkou! Nebude paní!
Nebude předmětem závidosti býva-
lých svých družek!

Zaplakala.
V tom u ní stanul Rajn. Odpřáhl
již koně a buggy zatáhl pod stře-
chu.

"Agnes, co pláčeš?" tázal se jí
měkce a sklonil se k ní.

Anežka ho hrubě odstrčila. Byl
jí protivný. Jeho táhlost, jeho
hranatos a neohrabanos vzaly na
sebe příšerné rysy.

"Di ode mě!" vztýčila se proti
němu. "Ty 'si podvodník!"

Rajn trnul překvapením.
"Ale Agnes!"

"Kde máš tu svou stošedesát-
ku? Kde máš ty své peníze?...
'Sou tady jen samý lesy!"

"Dyť 'sem ti řekl, že 'sem mezi
lesy!"

"Dělal 'si se bohatej!"

Rajn začal chápat, odkud má
původ náhlý obrat jeho ženy.

"Nefekl 'sem ti nikdy, že 'sem
bohatej. Nefekl 'sem, že mám
stošedesátku!"

Anežka plakala, hrozila a pěstě-
ma šermovala vzduchem. Nebylo
pro ni žádné omluvy, nebylo proti
ní žádného důkazu. I Rajnovi v
očích se zatřpytilo a nemoha man-
želku po dobrém utiřit, odešel. A
když od ní odešel, cosi mu šep-
talo, že marně se usadil ve Wis-
consinu, že marně se zadlužil, že
marně mozoly a potem posvětil

nový svůj domov a že marně těšil
se na lepší budoucnost. — — —

V domácnosti Rajnové zahní-
zdil se chlad. Anežka znala již
pravdu. Ten, jehož si vzala, má
osmdesátku, holou, nevzdělanou,
zadluženou, i očekává se od ní, aby
svému muži byla nápomoenou.
Bude její povinností, aby se sta-
rala o slepice a dobytek, a nejen
to, Rajn jistě na ní bude žádat,
aby s ním šla na pole a pomáhala
mu káceti stromy. Ale pro to se
Anežka nevzdala. Pro to si nezva-
la toho hranatého, neohrabaného
Rajna. Byla oklamána. Udělal
se bohatým, vyvrval ji z krásného
velkoměstského života, z radová-
nek a zábav, ze středu hezkých
hochů a zavlekl do této pustiny,
aby pracovala. Bouřila se. Ne-
byla z těch, které se poddávají, i
přemýšlela o vysobození.

Rajn těžce nesl, že žena nemá
pro něho ani slova. Miloval jí
příliš, a poněvadž věděl, kde vě-
zí kořen zlomy manželčiny, speku-
loval, čím by jí usmířil.

Konečně po několika dnech se
rozhodl, že rozmnoží svůj náby-
tek. Měl ještě nějaké peníze a
těšil se, že tímto skutkem Anežku
usmíří.

Skutečně Anežka, ač neodpově-
děla, když muž jí svůj úmysl sdě-
lil, naplnila naději wisconsinského
farmáře: vyjasnila svoji tvář.
Radostně Rajn zapřáhl. Snad ni-
kdy tak brzy neměl zapřaženo ja-
ko při této příležitosti, a již koně
uháněli, aby co nejdříve urazili
patnáctimilovou cestu k městu.

Po cestě se Anežka rozhovořila.
Letěla zpět. Vzpomínala veřejné-
ho eviení, kdy ji Rajn prvně u-
zřel v modrém stejnokroji, vzpo-
mínala prvního valčíku, jež spolu
tancovali, vzpomínala hlučné ve-
selky a každé její slovo bylo jako
paprsek sluneční, jenž v duši far-
mářovu padl. Když pak nechala
se k němu přivinout a zlíbat, ště-
stí jeho opět se mu vrátilo.

Hovořili, hovořili. Mezi jiným
Anežka pronesla žádost, nemohla-
li by si ona sama vybrat z nábytk-
ku, cokoli potřebuje, a nemohla-li
by ona sama platit za koupené vě-
ci, jelikož je zvyklá být svou paní.
Rajn ve svém nadšení nemohl jí
žádost odepřít a vytáhnuv pade-
sátku, radostně jí podal ženě se
slovy: "Tu máš, kup si, co chceš!"
A mluvili zase dál.

Dojeli do města.
Manžel se rozešli; muž, aby se
přeptal v okresním úřadě na daně,
žena, aby se rozhlídla po obcho-
dech....

Dlouho hledal Rajn svoji ženu.
Manžel se rozešli; muž, aby se
obehodech, i do lékáren zašel, než
po Anežce nebylo ani památky.
Nevěděl, jak si má zmizení ženino
vysvětlit. Přemýšleje o 'radost-
né cestě do města, vyloučil mož-
nost nevěry neb útěku, i rostla v
něm obava, nestihlo-li ženu nějaké
něstěstí.

Nemoha jí naléztí sám, šel o po-
moe k policistovi, jenž, jediný,
bděl nad bezpečností města! Po-
věděl mu úřel svého příjezdu, po-
psal svoji ženu, a společným úsi-
lím podařilo se jim vypátratí, že
jakás žena, neznámá, šla k nádra-
ží, kde čekala na nejbližší vlak....

Anežka svému muži ujela.
Za týden obdržel Rajn dopis, v
němž mu žena oznámila, že zadala
o rozvod.

Sizy se mu zaleskly v očích,
když dočetl dopis. V nich byla
celá jeho zoufalost. Nezvířel,
marně ve Wisconsinu se usadil...
Na kterou cestu teď se obrátí?

(Konec.)

Dobré zprávy.

Mnozí omažští čtenáři slyšeli ji a
žiskali tím.

"Dobrá zpráva šíří se rychle" a tisí-
ce trpících bolavými zády v Omaze
jsou rádi, zvěděvše, že rychlá pomoe
jest v jich domahu. Mnohá chromá, slabá
a bolavá záda neholi více, — díky
Doan's Kidney Pills. Naž občané sděluji
dobrou zprávu o své zkušenosti se sta-
rým kvakerským lékem. Zde jest příklad
jenž stojí za čtení:

Mrs. F. B. Kingsbury, 1823 Dorcas
ul., Omaha, Neb., praví: "Od té doby,
co p. Kingsbury ponejprv použil Doan's
Kidney Pills, s jara 1899, nebyl nikdy
bez nich déle několika měsíců. Z toho lze
dobře vyznametí, že velebi tento lék
tak nadšeně, jako kdykoliv jindy. Před
tím, než vzal ponejprv útočiště své k
Doan's Kidney Pills, trpěl chorobou led-
vin as po dva měsíce. Chorea postupně
se horšila, až konečně byl nucen necha-
tí práce. Doan's Kidney Pills uplatnily
se dobře v jeho případě a bolest v jeho
zádech přestala a nepravidelné vyměšo-
vání ledvin se napravilo. V několika při-
padech od té doby příznaky této choro-
by se vrátily a Doan's Kidney Pills ni-
kdy nepochybily ihned ji zastavily.
Máme nanejvýš přesvědčující důkaz, že
Doan's Kidney Pills působí tak, jak o
nich uvedeno."

Na prodej ve všech lékárnách. Cena
50 centů. Poster-Milburn Co., Buffa-
lo, N. Y., výhradní jednatelé pro Sp.
Státy. Pamatujte jméno, Doan's a
neberte jiných.

Foral & Kunel,

Jediná česká

Komisionářská firma v Omaze

v čísle 419 So. 11th Str.,

obchoduje

drůbeží, vejci, máslem, tolaty, kůzemi
a vůbec všemi farmerskými výrobky.
Za vše platí nejvyšší ceny a peníze za
zboží zašle obratem pošty. Cenníky za-
syla na požádání zdarma a to každý
týden.

Odporučení: Bradstreet, Omaha Nat'l
Bank a United States Nat'l Bank. 164

Spolehlivé pojištění na život
za skutečnou cenu

Woodmen of the World

(Dřevářů Světa)
ČESKÉ TÁBORY V OMAZE
A SOUTH OMAZE.

Dejte to věci!

Dr. F. J. Káral,

český lékař a ranhojč

Úřadovna v Karbach blooku, číslo po-
koje 303. — Tel. 1761.

Úřadní hodiny: Od 10 do 12 a od 3 do 5.

Obydlí sev. vých. roh 16. a Martha ul.

Úřadní hodiny: večer. Tel. Doug. 1875,
Omaha, Neb. 18

ZDARMA!

VYDALI jsme pě-
knou knížku a
vyobrazení ú-
rodných pozem-
ků a farem a mapou Již-
ní Dakoty. Tuto knížku obdržíte zdarma na požádání, zašlete-li pouze
dvoucentovou poštovní známku na poštovní záсылku. Vydání této kníž-
ky stálo nás čas i peníze a tudíž doufáme, že českému obecnstvu, které
se zajímá o budoucnost tohoto státu, jakož i těm, kteří hodlají zakoupi-
ti dosud levné pozemky v Jižní Dakotě, knížka tato bude velice vítána.
Dopíste si o ni na první českou Emigrační společnost: 451

The International Land and Investment Company
Bee Building,
Omaha, Nebraska.

The Merchants National Bank

of Omaha, Nebraska
1222-24 Farnam ul.
Vkladní ústav Spojených Států.
Kapitál \$500,000.00. Přebytek \$250,000.00.
Vklady \$5,411,844.04.
LUTHER DRAKE, president. FR. T. HAMILTON, mistopret.
B. H. MEILE, příručí pokl. F. P. HAMILTON, příručí pokl.
Přijeme si s Vámi obchodovati.
Prodáváme peněžní poukázky za nejnižší ceny.
Mluví se česky. 39

**Čistá, jasná, perlicí
ARTÉZSKÁ VODA**
používá se při vaření

Storz s modrou páskou
láhvového
piva.

Tato voda sama o sobě má uzdravující
vlastnosti, kteréž činí ji zvláště způsobi-
lou ku vaření lahodného chutného piva.
Během minulých patnácti roků STOR-
ZOVO PIVO stalo se vchlasným násled-
kem používání této vody.
Žádná jiná součástka, kteréž používá se
ku výrobě piva, nemá tak mnoho co dělati
s jeho výtečností, jako čistá voda.
Opatrní lidé, kteří nechtí nic jiného
než il to nejlepší k jídlu a pití, dovedou
toto oceniti a žádati budou vždy jen
STORZOVO PIVO.

Telefon Webster 1260.
STORZ BREWING CO. — OMAHA, NEB.

Předplácejte se na "Pokrok"
\$1.00 ročně. — Do Čech \$2.00.